

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 22 • Τεύχος 7

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Επίγειος ή Επουράνιος;

Φτιάξε μου ένα ψωμί

Πώς σώθηκαν τρεις ζωές

Ο πρόσχαρος δότης

Όλοι βγαίνουν κερδισμένοι

ACTIVATED

ΤΟΜΟΣ 22, ΤΕΥΧΟΣ 7

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΕΙΔΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ

Ο πρώτος άνθρωπος που κατάφερε να γίνει δισεκατομμυριούχος ήταν ο μεγιστάνας επιχειρηματίας Τζον Ντ. Ροκφέλερ (1839-1937). Έγινε εκατομμυριούχος όταν ήταν μόνο 23 χρονών, ενώ στα 50 του, είχε γίνει δισεκατομμυριούχος. Στην ουσία, με καθαρή περιουσία, γύρω στα 418 δισεκατομμύρια δολάρια σε σημερινή αξία, θεωρείται απ' τους περισσότερους ως ο πιο πλούσιος Αμερικανός όλων των εποχών και ο πλουσιότερος άνθρωπος στη σύγχρονη ιστορία.

Όμως στην ηλικία των 53, αρρώστησε. Πονούσε όλο του το σώμα, ενώ του είχαν πέσει όλα τα μαλλιά στο κεφάλι και όλο το τρίχωμα του σώματος. Αν και μπορούσε να αγοράσει οτιδήποτε ήθελε, τώρα το μόνο που μπορούσε να φάει και να χωνέψει ήταν γάλα και μπισκότα. Ένας συνεργάτης του είχε γράψει, «Δεν μπορούσε να κοιμηθεί, δεν μπορούσε να χαμογελάσει και τίποτα δεν τον ενδιέφερε πια». Οι γιατροί του είπαν ότι του είχε απομείνει ένας χρόνος ζωής.

Ένα βράδυ και ενώ ήταν ξύπνιος, αναλογιζόταν τη ζωή του και τα επιτεύγματά του και συλλογιζόταν το γεγονός ότι δεν θα μπορούσε να πάρει καμία απ' τις επιτυχίες του μαζί του στον επόμενο κόσμο. Αν και πάντα προσέφερε μέρος απ' τα εισοδήματά του σε καλούς σκοπούς, εκείνη τη φορά πήρε την απόφαση πως για όσο καιρό ζωής του είχε απομείνει, θα άρχιζε να δίνει το περισσότερο μέρος απ' τον πλούτο του σε νοσοκομεία, σχολεία και Χριστιανικές αποστολές. Στον ιατρικό τομέα, βοήθησε στη δημιουργία ενός εμβολίου για τη μηνιγγίτιδα, την ανάπτυξη της πενικιλίνης και κάποιες άλλες θεραπείες για την ελονοσία, τη φυματίωση και τη διφθερίτιδα.

Όμως ίσως το πιο εκπληκτικό κομμάτι στην ιστορία του Ροκφέλερ είναι το ότι, καθώς άρχισε να βοηθάει, η υγεία του άρχισε να αλλάζει ριζικά και ενώ φαινόταν ότι θα πέθαινε στα 53 του, έζησε μέχρι τα 97. Ήταν ένας άνθρωπος που ήξερε να βάζει στόχους και να τους προσεγγίζει, όμως όταν ξεκίνησε να προσφέρει καλοσύνη και γενναιοδωρία, τότε ανακάλυψε αληθινή ευτυχία, καθώς ανακάλυψε το αληθινό του κάλεσμα.

Αν και εσείς κι εγώ μπορεί να μην έχουμε δισεκατομμύρια ή εκατομμύρια να συνεισφέρουμε σε καλούς σκοπούς ή να τα μοιραστούμε με όσους το έχουν ανάγκη, όμως μπορούμε να μάθουμε από αυτά που έμαθε ο Ροκφέλερ και να νιώσουμε ειρήνη και χαρά κάνοντας το μέρος μας με το να είμαστε γενναιοδωροι με το χρόνο μας και όσα έχουμε, ώστε να κάνουμε κι εμείς τη διαφορά στον κόσμο γύρω μας.

Για περισσότερες πληροφορίες για το Activated, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas
Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom
+44 (0) 845 838 1384
Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries
P.O. Box 462805
Escondido, CA 92046-2805, USA
Toll-free: 1-877-862-3228
Email: info@actmin.org
www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ   Ronan Keane
ΣΧΕΔΙΟ   Gentian Suci

© 2021 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-246-X

ΜΗΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ, ΑΡΧΙΣΤΕ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ

ΕΥΧΟΜΑΙ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΤΕ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΤΗ ΦΙΛΗ ΜΟΥ ΤΗ ΒΑΝΕΣΑ!

Είναι το τέλειο παράδειγμα του ευαγγελίου με αθλητικά παπούτσια. Όταν άρχισε να έρχεται στο μάθημα για μελέτη της Βίβλου, είχε χωρίσει απ' τον άνδρα της και είχε τρία παιδιά εφήβους να φροντίσει και πιστέψτε με όταν σας λέω ότι «είχε περάσει πολλές φουρτούνες» θα πρέπει να με πιστέψετε. Ίσως αυτός ήταν και ο λόγος που είχε εκείνο το ξεχωριστό κάτι πάνω της, μια μεταδοτική ευτυχία, μια σπινθηροβόλα ματιά και ένα αυθόρμητο γέλιο – ειδικά όταν έλεγε αστεία για τον εαυτό της.

Πολλοί από μας έχουμε την ιδέα ότι θα είμαστε πιο γενναιόδωροι όταν «τακτοποιηθούμε» και θα είμαστε σε καλύτερη οικονομική κατάσταση. Περιμένουμε μέχρι να έχουμε το *επιπλέον*, όμως κάτι τέτοιο ποτέ θα συμβεί; Μερικές φορές μου αρέσει να ονειρεύομαι για όλους εκείνους τους καλούς σκοπούς που θα ήθελα να συνεισφέρω αν κέρδιζα το λαχείο, κάτι

το οποίο θα παραμείνει «όνειρο» απαιτηλό μόνο – επειδή ποτέ δεν αγοράζω λαχεία!

Έτσι λοιπόν, παρατηρώ και μαθαίνω απ' τη Βανέσα. Δεν περιμένει για «εκείνη τη μέρα» – έχει πάνω της εκείνη την αύρα μιας φίλιας γενναιοδωρίας που βάζει στο χέρι του άλλου ένα διπλωμένο χαρτονόμισμα μ' ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη. Προσπαθεί να αντιληφθεί τις ανάγκες των άλλων γύρω της και προσπαθεί να δει πού μπορεί να γίνει μια ευλογία – είτε με χρήματα, φαγητό, χρόνο, αλληλοβοήθεια είτε με ενθάρρυνση. Συχνά εμφανίζεται με ένα δώρο στο χέρι ή ένα κέρασμα, λέγοντας έτσι με τον δικό της τρόπο, «Εκτιμώ αυτό που είσαι. Παρατηρώ αυτά που σου αρέσουν. Πάρε αυτό και απόλασέ το».

Πριν μερικά χρόνια, η Βανέσα ονειρευόταν να μετακομίσει σε κάποιο μέρος, όπου τα παιδιά της θα είχαν περισσότερες ευκαιρίες να σπουδάσουν και να ξεκινήσουν τη ζωή τους. Θυμάμαι το πρώτο της μικρό διαμέρισμα στο οποίο έμενε και όπου όλα της τα έπιπλα ήταν δωρισμένα και

ενώ προσπαθούσε να τα βγάλει πέρα με τους στόχους της οικογένειάς της, συγχρόνως βοηθούσε και άλλους, με έναν γενναιόδωρο τρόπο σε κάθε ευκαιρία που παρουσιαζόταν. Εκείνο τον καιρό, το δικό της «όνειρο» έδειχνε εντελώς άπιαστο, όμως, το κάθε της παιδί κατάφερε να σπουδάσει και να ξεκινήσει τη ζωή του σαν ενήλικας.

Όταν αναρωτιόμουν για τη Βανέσα και προσπαθούσα να δώσω μια λογική εξήγηση για το πώς κάποιος μπορούσε να προσεγγίσει τους προσωπικούς και οικονομικούς του στόχους και συγχρόνως να είναι πάντα έτοιμος να προσφέρει και στους άλλους, έφθασα στην εξής βιβλική επεξήγηση: «Δίνετε, και θα σας δοθεί! Αυτό που δίνετε θα σας ανταποδοθεί πλήρες και με το παραπάνω και ακόμα περισσότερο. Με όποιο μέτρο, δίνετε εσείς – είτε λίγο, είτε πολύ – θα χρησιμοποιηθεί ως μέτρο επιστροφής προς εσάς».¹

Η ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΑ. ■

1. Λουκά 6:38

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΙΣΟ ΤΟΥ
ΕΚΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟΝ

ΜΑΤΘΑΙΟ, ο Ιησούς αναφέρεται σε ό,τι έχει να κάνει με τη σχέση μας με τα υλικά αγαθά. Αρχίζει με το να διδάσκει τις σωστές προτεραιότητες και συμπεριφορές όσον αφορά τα υλικά υπάρχοντα:

Μη θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς επάνω στη γη όπου ο σκόρος και η σκουριά τούς αφανίζει, και όπου κλέφτες κάνουν διάρρηξη και κλέβουν· αλλά, θησαυρίζετε στον εαυτό σας θησαυρούς στον ουρανό, όπου ούτε σκόρος ούτε σκουριά τούς αφανίζουν, και όπου κλέφτες δεν κάνουν διάρρηξη ούτε κλέβουν.

Επειδή, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας.¹

Στην Παλαιστήνη, την εποχή του Ιησού, οι άνθρωποι έκρυβαν ό,τι είχε αξία (σε είδος ή μετρητά) σε μια μικρή αποθήκη ή ένα μικρό σεντούκι μέσα στο σπίτι τους,² ή τα έθαβαν κάτω απ' το πάτωμα ή σε κάποια άλλη κρυψώνα.³ Οι πλούσιοι είχαν επίσης και ακριβά ρούχα, που ήταν κι ένα είδος πλούτου. Όμως τα

πολύτιμα μέταλλα σκούριαζαν ή κλέβονταν, ο σκόρος κατέστρεφε τα ακριβά ενδύματα, ενώ τα σιτηρά που ήταν αποθηκευμένα στις αποθήκες μπορούσαν να φαγωθούν απ' τα τρωκτικά, πράγματα που αποδείκνυαν, ότι οι επίγειες κτίσεις είναι παροδικές και φευγαλέες και δεν διαρκούν, ούτε μας ακολουθούν στην επόμενη ζωή.

Το ίδιο αναφερόταν επίσης και στην Παλαιά Διαθήκη:

Μη μεριμνάς να γίνεις πλούσιος· κατάλαβέ το αυτό και απόφευγέ το. Θα βάλεις τα μάτια σου σ' αυτό που δεν υπάρχει; Επειδή, ο πλούτος, βέβαια, κατασκευάζει για τον εαυτό του φερόσαν του αετού, και πετάει προς τον ουρανό.⁴ Τα πλούτη δεν διαρκούν για πάντα.⁵

1. Ματθαίου 6:19-21

2. Δείτε Ματθαίου 13:52

3. Δείτε Ματθαίου 13:44

4. Παροιμίες 23:4-5

5. Παροιμίες 27:24

6. Δείτε Παροιμίες 6:6-8

7. Δείτε Τιμόθεο Α' 5:8

8. Δείτε Εκκλησιαστής 3:13,

Τιμόθεου Α' 4:4

9. Σοτ, *Το Μήνυμα στην Επί του Όρους Ομιλία*, 155.

10. Τιμόθεου Α' 6:10

11. Κολοσσαείς 3:1-2

12. Τιμόθεου Α' 6:17-19

13. Ματθαίου 6:24

συσσώρευση υπάρχοντων (μη θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς πάνω στη γη) και έναν υπερβολικό και πολυτελή τρόπο διαβίωσης. Επικρίνει τη σκληροκαρδία, που δεν νοιώθει τις ανάγκες των φτωχών ανθρώπων του κόσμου. Επικρίνει επίσης την ανόητη φαντασιοπληξία, ότι η ζωή κάποιου αποτελείται απ' την αφθονία των υπάρχοντων του και τον υλισμό που αλυσοδένει τις καρδιές μας σ' αυτή τη γη. ... Με μια λέξη, το να «μην συσσωρεύουμε θησαυρούς πάνω στη γη» δεν σημαίνει να μην είμαστε προνοητικοί (να μην κάνουμε λογικές προμήθειες για το μέλλον), αλλά να μην είμαστε άπληστοι (φιλάργυροι που συνεχώς συσσωρεύουν και υλιστές που πάντα θέλουν όλο και περισσότερα). Αυτή είναι η πραγματική παγίδα για την οποία μας προειδοποιεί ο Ιησούς εδώ.⁹

Ο Ιησούς μιλάει ενάντια στην αγάπη των υπάρχοντων και το να γίνεται η συσσώρευση τους ό,τι πιο σημαντικό ή η πηγή της χαράς σας. Τα χρήματα από μόνα τους δεν είναι κακά, όμως «η αγάπη του χρήματος είναι η ρίζα όλων των κακών».¹⁰

Υπάρχουν πολλά πράγματα που είναι τελείως σωστά να τα επιδιώκουμε, αν όμως επιδιώκονται για λάθος σκοπό, τότε δεν είναι σε ευθυγράμμιση με τις διδασκαλίες του Ιησού. Αν μας παρασύρουν μακριά απ' τις αξίες της βασιλείας του Θεού, τότε αυτοί οι θησαυροί είναι λάθος. Γι' αυτό είναι σημαντικό ο θησαυρός μας να είναι ο επουράνιος και με σύνεση να ευθυγραμμίζουμε την καρδιά μας και τον νου μας σύμφωνα με τις αξίες του Θεού. Όπως είπε μια φορά και ο Τζορτζ Μιούλλερ, «Καθώς συσσωρεύουμε θησαυρούς για τον ουρανό αυτό θα προσελκύει την καρδιά προς τα εκεί». Ο απόστολος Παύλος έγραψε κάτι παρόμοιο:

Αν, λοιπόν, αναστηθήκατε μαζί με τον Χριστό, τα άνω ζητάτε, όπου είναι ο Χριστός καθισμένος στα δεξιά τού Θεού. Τα άνω φρονείτε, όχι αυτά που είναι επάνω στη γη.¹¹ Στους πλουσίους αυτού του κόσμου να παραγγέλεις να μη υψηλοφρονούν ούτε να ελπίζουν στην αβεβαιότητα του πλούτου, αλλά στον ζωντανό Θεό, που μας τα δίνει όλα πλούσια, για απόλαυση· να αγαθοεργούν, να πλουτίζουν σε καλά έργα, να είναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, θησαυρίζοντας στον εαυτό τους ένα καλό θεμέλιο στο μέλλον, για να απολαύσουν την αιώνια ζωή.¹²

Στη συνέχεια, ο Ιησούς αναφέρθηκε στο να μην υπηρετούμε δύο κυριούς: Κανένας δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυριούς· επειδή, ή τον έναν θα μισήσει, και τον άλλον θα αγαπήσει· ή στον έναν θα προσκολληθεί, και τον άλλον θα καταφρονήσει. Δεν μπορείτε να υπηρετείτε τον Θεό και τον Μαμμωνά.¹³

Η Ελληνική λέξη μαμμωνάς αναφέρεται στα χρήματα και τα πλούτη. Ο Ιησούς μας λέει ότι η αγάπη μας, η αφοσίωσή μας και η πίστη μας πρέπει να κατευθύνονται στον Θεό, περισσότερο απ' ό,τι προς τα υλικά μας πράγματα. Πρέπει να βάζουμε την εμπιστοσύνη μας στον Θεό και όχι στα οικονομικά μας, τα υπάρχοντά μας ή οτιδήποτε υλικό. Δεν υπάρχει κάτι μεμπτό, όσον αφορά το ίδιο το χρήμα, το λάθος είναι όταν βάζουμε τον εαυτό μας υποχείριο στη δύναμή του και το υπηρετούμε.

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τι είναι αυτό που επικρίνει ο Ιησούς όταν μας λέει να μη συγκεντρώνουμε θησαυρούς πάνω στη γη. Ας ξεκινήσουμε με το να δούμε τι είναι αυτό που δεν αποδοκιμάζει Αυτός. Δεν λέει ότι είναι ενάντιος στο να έχεις υπάρχοντα. Η Γραφή επαινεί τα μυρμήγκια για το ότι συγκεντρώνουν τροφή για τον χειμώνα,⁶ και επικρίνει εκείνους που δεν προνοούν για την οικογένειά τους.⁷ Επίσης μας έχει ειπωθεί να απολαμβάνουμε τα πράγματα εκείνα που δημιουργήσε ο Θεός.⁸ Έτσι το να έχουμε κάποια υπάρχοντα, να φροντίζουμε για το μέλλον και να απολαμβάνουμε τα δώρα που μας έχει δώσει ο Θεός δεν είναι αυτό που επικρίνει ο Ιησούς.

Τι λοιπόν, προσπαθεί να μας πει εδώ ο Ιησούς; Ο Τζον Στοτ το αποδίδει με τον εξής τρόπο:

Αυτό που απαγορεύει ο Ιησούς στους οπαδούς Του, είναι μια εγωιστική

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΪΜΙ ΤΖΟΪ

Η χαρά που προσφέρει ο Ιησούς

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΚΡΥΟ ΚΑΙ ΜΟΥΝΤΟ ΠΡΩΙΝΟ, ξύπνησα και αντιλήφθηκα ότι είχα αργήσει να σηκωθώ. Αυτό με έκανε να θυμώσω κάπως, πετάχτηκα από το κρεβάτι και άρχισα να ντύνομαι βιαστικά. Τότε θυμήθηκα ότι εκείνο το πρωί, είχαμε να πάμε σε μια γιορτή, που είχε να κάνει με την Ημέρα της Γυναίκας και έπρεπε να βρίσκομαι εκεί από νωρίς! Είχαμε πάει σε αρκετές παρόμοιες συναντήσεις εδώ στην Νότια Αφρική και σήμερα έπρεπε να πάμε σε ένα κέντρο για μητέρες που αντιμετώπιζαν κάποια κρίση, να πιούμε τσάι μαζί τους και να συζητήσουμε, προσφέροντάς τους κεράσματα από το σπίτι, κέικ και κάποια γυναικεία καλλυντικά ομορφιάς.

Αφού ετοιμάστηκα σφίγγοντας τα δόντια μου από την απογοήτευση για το πώς είχε αρχίσει η μέρα, πήγα με τα πόδια στον χώρο από όπου θα φορτώναμε το αυτοκίνητο και προς

απογοήτευσή μου είδα, πως τα πράγματα εκεί δεν ήταν έτοιμα ακόμα. Η Μικέλα έπρεπε να ζεστάνει μερικές απ' τις μικρές πίτες που θα σερβίραμε και ο φούρνος δεν ζεσταίνει αρκετά γρήγορα. Η Στεφανία έβαζε τα πράγματα στο αυτοκίνητο καθώς και οι δυο περιμέναμε εμένα, κάτι που με έκανε να νοιώσω ακόμα πιο άσχημα, μια και είχα αργήσει και αυτό μας είχε καθυστερήσει.

Τελικά βάλουμε τα πράγματα στο αυτοκίνητο και αναχωρήσαμε. Ήμασταν όλες μας κάπως αγχωμένες και σε όλη τη διαδρομή τα λόγια μας ήταν λιγοστά, εκτός από κάνα δυο απότομες παρατηρήσεις που έκανα εγώ. Τότε άρχισα να σκέφτομαι αν θα έπρεπε να πάω κι εγώ, αφού καταλάβαινα ότι η Στεφανία και η Μικέλα θα μπορούσαν να τα καταφέρουν από μόνες τους, τελικά όμως πήγα.

Αφού φθάσαμε και αρχίσαμε να

στρώνουμε το τραπέζι, ήλθαν και οι γυναίκες που είχαμε προσκαλέσει και κάθισαν μαζί μας. Μία απ' αυτές φορούσε ένα απλό μπλουζάκι ενώ είχε ρίξει πάνω της μια μικρή λεπτή κουβέρτα, επειδή έκανε λίγο κρύο. *Πρέπει να κρυνάει περισσότερο από μένα*, είπα μέσα μου.

Η Μικέλα άρχισε να κάνει ερωτήσεις, ώστε οι γυναίκες αυτές να νιώθουν πιο άνετα για να συζητήσουν μαζί μας. Εγώ τους είπα ένα αστείο και αυτό τις έκανε να γελάσουν. Οι συνεργάτες μου με κοίταξαν με κάποια ανακούφιση και συγχρόνως έκπληξη, αφού στη διαδρομή ήμουν κάπως κακοδιάθετη.

Καθώς συνεχίζαμε να συζητάμε, άρχισα να ξεχνάω για το πόσο παγωμένο ήταν το δωμάτιο μέσα στο οποίο καθόμασταν ή το πόσο κουρασμένη ήμουν. Αρχισε να μου αρέσει το γεγονός ότι αυτό που έκανα μετέδιδε χαρά.

«Η ευτυχία είναι σαν την μαρμελάδα. Αν προσφέρεις στους γύρω σου αρκετή απ' αυτήν, σίγουρα θα μείνει λίγη και πάνω στα δάκτυλά σου».

Μια απ' τις πιο συνισταμένες κοπέλες άρχισε να μιλάει για ποδόσφαιρο και τα πρόσφατα νέα όσον αφορούσε την μεταγραφή κάποιου ποδοσφαιριστή και μια και ο αδελφός μου ασχολείται κάπως με τα του ποδοσφαίρου, γνώριζα σε τι αναφερόταν η κοπέλα αυτή και αυτό της έδωσε πολύ χαρά, επειδή μπορούσε να συζητήσει με κάποιον άλλον, μια και οι υπόλοιπες κυρίες εκεί δεν έδειχναν και τόσο ενδιαφέρον για το ποδόσφαιρο.

Όταν έφθασε η ώρα να αναχωρήσουμε, ήμασταν όλες μας πολύ γελαστές και χαρωπές. Όμως τι ήταν αυτό που είχε κάνει την αλλαγή; Επιστρέψαμε απ' τον ίδιο δρόμο, συνέχιζε να κάνει κρύο (ίσως και περισσότερο) και ο ήλιος έπεφτε στα πρόσωπά μας μέσα στο αυτοκίνητο. Εμείς όμως ήμασταν χαρούμενες και αυτό ήταν ολόφανερο. Είχαμε πάει να συναντήσουμε εκείνες τις κυρίες και τις είχαμε

βοηθήσει να νοιώσουν αγαπημένες και χαρούμενες, με αποτέλεσμα εμείς οι ίδιες να νοιώθουμε με το παραπάνω ευλογημένες.

Υπάρχει ένα γνωμικό που λέει «Η ευτυχία είναι σαν την μαρμελάδα. Αν προσφέρεις στους γύρω σου αρκετή απ' αυτήν, σίγουρα θα μείνει λίγη και πάνω στα δάκτυλά σου». Και αυτό νομίζω ότι συνέβη εκείνη την ημέρα. Πήγαμε κάπου, ξεπεράσαμε το πώς νοιώθαμε εμείς και αποφασίσαμε ότι το να μεταδώσουμε λίγη αγάπη και χαρά σε εκείνους που τη χρειαζόνταν περισσότερο από μας, ήταν αυτό που μας ζητούσε ο Ιησούς να κάνουμε και αυτό κάναμε. Και για να είμαι ειλικρινής, νομίζω πως εμείς ωφεληθήκαμε περισσότερο.

Η χαρά που προσφέρει ο Ιησούς, δεν είναι του τύπου εκείνου που μεταδίδεις μόνον όταν νοιώθεις να θέλεις να το κάνεις, επειδή αυτό θέλεις να

κάνεις προς στιγμήν. Είναι αυτό που κάνεις όταν βλέπεις κάποιον που το έχει ανάγκη, ακόμα και όταν δεν είναι αυτό που θέλεις να κάνεις εσύ ή που νοιώθεις άνετα να το κάνεις. Η δική Του χαρά είναι μεταδοτική και όταν την προσφέρεις νοιώθεις σχεδόν το ίδιο σαν να τη λαμβάνεις.

Η ομορφιά του να μεταδίδεις το είδος της χαράς του Ιησού, είναι ότι μπορούμε να τη μεταδίδουμε οπουδήποτε σε οποιονδήποτε. Στην ουσία, αυτό υποτίθεται ότι πρέπει να κάνουμε. Όπως λέει κι ένα τραγούδι, «Αν δίνεις αγάπη, θα παίρνεις αγάπη και ο καθένας θα έχει αρκετή απ' αυτήν». Το ίδιο ισχύει και με τη χαρά επίσης. Καθώς εμείς μεταδίδουμε χαρά, ο Θεός δίνει και σε μας και δεν υπάρχει ποτέ τρόπος, να Τον ξεπεράσουμε σε δόσιμο.

Γι' αυτό ας δώσουμε λίγη απ' τη χαρά του Ιησού και ας δούμε πώς αλλάζει τον κόσμο.

Η ΕΪΜΙ ΤΖΟΪ ΜΙΖΡΑΝΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΕΝΩ ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ ΠΑΙΖΕΙ ΒΙΟΛΙ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΪΡΙΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ

Ο ΓΟΥΪΛΙ ΚΑΙ Η ΠΕΝΤΑΛΕΠΤΗ ΧΑΡΗ

ΜΟΛΙΣ ΕΙΧΑΜΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΙ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ 50 ΠΑΚΕΤΩΝ, ΣΕ ΠΤΩΧΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΤΟ ΚΑΘΕ ΠΑΚΕΤΟ ΜΕ ΔΕΚΑ ΚΙΛΑ ΤΡΟΦΙΜΑ – οι περισσότεροι απ' αυτούς χήρες ή ανήμπορα άτομα – σε μία απ' τις μεγαλύτερες παραγκουπόλεις της Ανατολικής Αφρικής.

Μόλις τελειώσαμε τη διανομή, μια συνεργάτης μου, η Σάλι, κρατώντας το τελευταίο πακέτο στα χέρια, μου είπε, «Πριν φύγουμε, ας πάμε να δώσουμε αυτό το πακέτο στον Γουίλι, που ζει πάνω στον λόφο και δεν μπορεί να κατέβει για να το πάρει».

Ήμουν κουρασμένη, ιδρωμένη και η πλάτη μου πονούσε. «Πάνω στον λόφο» ακουγόταν εύκολο, όμως μια και είχε βρέξει, το μονοπάτι μέσα απ' τη παραγκούπολη ήταν γεμάτο λάσπη και θα έπρεπε να περάσουμε πάνω από πέτρες και σκουπίδια για να φτάσουμε στο καλύβι του.

Σκεφτόμουν να το αναβάλουμε για κάποια άλλη φορά, όταν θυμήθηκα τον νέο στόχο μου για τη χρονιά για τις «πεντάλεπτες χάρες» κάτι που είχα διαβάσει στο διαδίκτυο και το οποίο ήθελα να κάνω πράξη:

Θέλετε να κάνετε τον κόσμο ένα καλύτερο μέρος απ' ότι είναι; ... Σκεφτείτε αυτή την ιδέα για την πεντάλεπτη χάρη που είναι τόσο απλή, όσο και η επωνυμία της: Δώστε πέντε λεπτά απ' τη μέρα σας για να κάνετε κάτι που θα ωφελήσει κάποιον άλλον. ... Δεν θα σας κοστίσει πολύ, όμως θα κάνει μεγάλη διαφορά στη ζωή κάποιου άλλου.¹

1. https://www.huffpost.com/entry/five-minute-favor-adam-rifkin_n_3805090
2. Δείτε <https://www.thecut.com/2015/08/just-take-5-minutes-to-do-someone-a-favor.html>.
3. Λουκά 6:38

Ο Άνταμ Γκραντ, απ' το Πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνια, είναι άλλος ένας υποστηρικτής αυτής της πεντάλεπτης προσφοράς. Εφαρμόζει μια αναζωογονητικά όμορφη προσέγγιση στη ζωή και την επιτυχία, η οποία τυπικά δεν θα ταίριαζε σε καθηγητή οικονομικών επιστημών. Η εργασία του εστιάζεται στο πώς, με το να είσαι «δοτικός» – με το να προσφέρεις βοήθεια στους συναδέλφους σου – στην πορεία θα σου αποφέρει περισσότερη επιτυχία και σεβασμό, απ' το να είσαι απλά ένας «αποδέκτης». Έγραψε ένα ολόκληρο βιβλίο πάνω σε αυτό το θέμα και χρησιμοποίησε μια έρευνα που έκανε, όσον αφορά πωλητές που είχαν σπουδαία αποτελέσματα στις πωλήσεις

Ποτέ μην ανησυχείτε για τους αριθμούς. Βοηθήστε ένα άτομο την κάθε φορά και πάντα αρχίστε με εκείνο το άτομο που είναι πιο κοντά σας. — *Μητέρα Τερέζα (1910-1997)*

Ο τρόπος που συμπεριφέρεστε σ' εκείνους που δεν είναι σε θέση να σας βοηθήσουν, να σας ωφελήσουν ή να σας το ανταποδώσουν, φανερώνει τι έχετε πραγματικά μέσα στην καρδιά σας. — *Μάντι Χέιλ*

Ο σκοπός της ζωής δεν είναι να είμαστε ευτυχισμένοι. Είναι το να είμαστε χρήσιμοι, αξιότιμοι, συμπονετικοί, να έχει επιφέρει κάποια διαφορά το ότι ζήσαμε και ζήσαμε καλά. — *Ραλφ Γουάλντο Έμερσον (1803-1882)*

Κανένας δεν είναι άχρηστος σε αυτό τον κόσμο, όταν ελαφρύνει τα βάρη κάποιου άλλου. — *Κάρολος Ντίκενς (1812-1870)*

τους, ανακάλυψε ότι τα πάνε «ασυνήθιστα καλά ... από την επιθυμία τους να θέλουν να ωφελήσουν τους άλλους».

Η γενναιοδωρία στον τόπο εργασίας είναι μια πολύ καλή ιδέα, όμως ένα κόλλημα που έχουν πολλοί με αυτή τη φιλοσοφία είναι το εξής – ‘μα σου μένει χρόνος να το κάνεις;’ Ο Γκραντ κάνει επίσης ξεκάθαρο, το ότι η κάθε πράξη προσφοράς δεν πρέπει να είναι ιδιαίτερα χρονοβόρα.²

Αφού το σκέφτηκα για λίγο, υπέθεσα πως εκτός του ότι προσφέρει ευτυχία, με το να είσαι γενναιοδωρος, βελτιώνει επίσης και τον τρόπο που νοιώθουμε για τον εαυτό μας και τη ζωή γενικά. Μερικοί πάνε ακόμα παραπέρα, με το να λένε ότι ωφελεί στη μακροζωία. Έτσι κι αλλιώς, στο δόσιμο βασιζεται και η πολύ γνωστή αλήθεια: «Δίνετε, και θα σας δοθεί! Αυτό που δίνετε θα σας ανταποδοθεί πλήρες και με το παραπάνω και ακόμα περισσότερο. Με όποιο μέτρο, δίνετε εσείς – είτε λίγο, είτε πολύ – θα χρησιμοποιηθεί ως μέτρο επιστροφής προς εσάς».³

Πίσω στον Γουίλι ξανά. Λοιπόν, ανεβήκαμε τον λόφο και μόλις μπήκαμε στο μικρό του καλύβι, ήξερα πως η προσπάθειά μας άξιζε τον κόπο. Τον είδαμε να κάθεται σ' ένα ξεχαρβαλωμένο κρεβάτι, τη μόνη επίπλωση που του είχε απομείνει, αφότου η πρόσφατη πλημμύρα είχε παρασύρει ό,τι είχε και δεν είχε όταν ξεχειλίσαν τα βρώμικα νερά του ποταμού που περνούσε μέσα απ' την παρακούπολη. Μόλις πρόλαβαν να τον διασώσουν και να τον μεταφέρουν στο μικρό του δωματάκι πάνω στο λόφο.

Μάθαμε πως ο Γουίλι ήταν κάποτε βοηθός στους παίκτες του γκολφ σε μια τοπική λέσχη και, ενώ μια μέρα πήγαινε για δουλειά εκεί, τον κτύπησε ένα αυτοκίνητο. Αυτό του κόστισε το ένα του πόδι. Ο οδηγός διέφυγε και, όταν τον συλλάβανε αργότερα, αποδείχτηκε ότι δεν είχε ασφαλίσει το αυτοκίνητό του, με αποτέλεσμα ο Γουίλι να μην μπορέσει να λάβει αποζημίωση για το ατύχημα.

Λόγω της αναπηρίας του, ο Γουίλι έχασε τη δουλειά του. Δεν

μπορούσε να πληρώσει το ενοίκιο και φοβόταν μήπως του κάνουν έξωση. Σκεπτόταν να αρχίσει μια μικρή επιχείρηση, πουλώντας απορρυπαντικά, μπροστά απ' το καλύβι του, στους γείτονές του ή τους περαστικούς, όμως του έλειπαν τα χρήματα για να ξεκινήσει κάτι τέτοιο.

Ο Γουίλι πήρε το πακέτο που του προσφέραμε με ένα μεγάλο χαμόγελο. «Ο Θεός σας έστειλε!», μας είπε, ενώ ένα δάκρυ κύλησε στο μάγουλό του.

Αυτό που κάναμε, μας πήρε λίγο περισσότερο από πέντε λεπτά, όμως έκανε μια μεγάλη διαφορά στη ζωή αυτού του ανθρώπου, επειδή όχι μόνο τον βοηθούσε με τις άμεσες ανάγκες του, αλλά έδωσε επίσης και μια νέα ευκαιρία στον Γουίλι. Μετά την επίσκεψη αυτή, μπορέσαμε να βρούμε μερικούς ανθρώπους που ήταν πρόθυμοι να τον βοηθήσουν. Μέχρι τώρα, έχουμε βρει άτομα που του έχουν πληρώσει το ενοίκιο για τρεις μήνες, ενώ κάθε μήνα του πηγαίνουν και τα τρόφιμα που χρειάζεται.

«Είστε η αιτία που ανακάλυψα ελπίδα και σκοπό», είπε ο Γουίλι, όταν κάποιος του προσέφεραν τα προϊόντα που χρειαζόταν για να ξεκινήσει την επιχείρηση που ήθελε!

Κανείς δεν μπορεί να φανταστεί, τι σπουδαία αποτελέσματα μπορεί να αποφέρει μια πεντάλεπτη χάρη στην πορεία μιας κανονικής ημέρας, είτε η χάρη αυτή γίνει στον τόπο εργασίας είτε στον δρόμο μας.

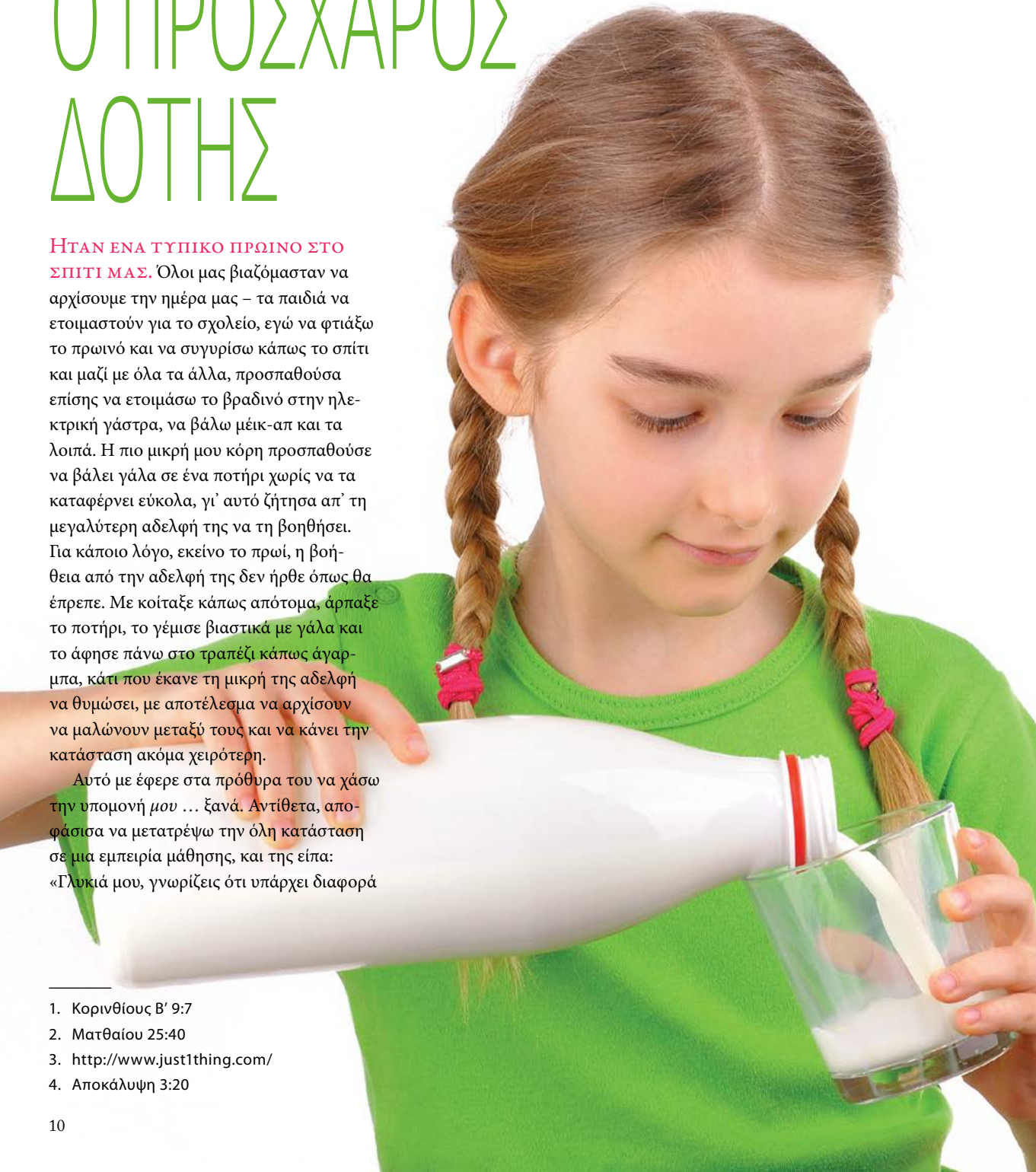
Η ΑΪΡΙΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ, ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

Ο ΠΡΟΣΧΑΡΟΣ ΔΟΤΗΣ

ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΤΥΠΙΚΟ ΠΡΩΙΝΟ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ. Όλοι μας βιαζόμασταν να αρχίσουμε την ημέρα μας – τα παιδιά να ετοιμαστούν για το σχολείο, εγώ να φτιάξω το πρωινό και να συγγυρίσω κάπως το σπίτι και μαζί με όλα τα άλλα, προσπαθούσα επίσης να ετοιμάσω το βραδινό στην ηλεκτρική γάστρα, να βάλω μείκ-απ και τα λοιπά. Η πιο μικρή μου κόρη προσπαθούσε να βάλει γάλα σε ένα ποτήρι χωρίς να τα καταφέρνει εύκολα, γι' αυτό ζήτησα απ' τη μεγαλύτερη αδελφή της να τη βοηθήσει. Για κάποιο λόγο, εκείνο το πρωί, η βοήθεια από την αδελφή της δεν ήρθε όπως θα έπρεπε. Με κοίταξε κάπως απότομα, άρπαξε το ποτήρι, το γέμισε βιαστικά με γάλα και το άφησε πάνω στο τραπέζι κάπως άγαρμπα, κάτι που έκανε τη μικρή της αδελφή να θυμώσει, με αποτέλεσμα να αρχίσουν να μαλώνουν μεταξύ τους και να κάνει την κατάσταση ακόμα χειρότερη.

Αυτό με έφερε στα πρόθυρα του να χάσω την υπομονή μου ... ξανά. Αντίθετα, αποφάσισα να μετατρέψω την όλη κατάσταση σε μια εμπειρία μάθησης, και της είπα: «Γλυκιά μου, γνωρίζεις ότι υπάρχει διαφορά

1. Κορινθίους Β' 9:7
2. Ματθαίου 25:40
3. <http://www.just1thing.com/>
4. Αποκάλυψη 3:20

στο να δίνεις και στο να δίνεις πρόσχαρα; Ή στο να υπηρετείς και στο να υπηρετείς πρόσχαρα;» Αποδείχθηκε ότι αυτή η ιδέα ήταν κάτι καινούργιο γι' αυτήν.

Αυτό μου θύμισε μια ιστορία που άκουσα κάποτε για έναν εύπορο – όμως τσιγκούνη – άνθρωπο. Δεν του άρεσε να ακούει για τα οικονομικά προβλήματα κανενός στο χωριό του και όποτε έδινε, το έκανε από καθήκον και μόνον. Μια Κυριακή πρωί, πήγε στην εκκλησία και όταν βγήκε ο δίσκος για να βάλει ο καθένας τον οβολό του, αυτός έβαλε το χέρι στο πορτοφόλι του, έψαξε με τα δάκτυλά του για το μικρότερο νόμισμα και μετά το έβαλε στον δίσκο. Όμως, καθώς έβλεπε το νόμισμα να ξεγλιστρά μέσα απ' τα δάκτυλά του και να πέφτει μέσα στον δίσκο, έκπληκτος αντιλήφθηκε πως επρόκειτο για ένα χρυσό νόμισμα.

Άπλωσε το χέρι του για να το αρπάξει ξανά, όμως ο επίτροπος κάλυψε τον δίσκο με το χέρι, λέγοντας του: «Οτι πέφτει μέσα στον δίσκο, μένει μέσα στον δίσκο!»

Ο πλούσιος προσπάθησε να παρηγορήσει τον εαυτό του, λέγοντας φωναχτά: «Τουλάχιστον θα μου δοθεί ο έπαινος γι' αυτό στην επόμενη ζωή».

«Μην ελπίζεις σε κάτι τέτοιο», αποκρίθηκε ο πανέξυπνος επίτροπος. «Θα σου δοθεί ο έπαινος για αυτό που σκόπευες να δώσεις!»

Η Βίβλος μας λέει ότι «Ο Θεός αγαπά τον πρόσχαρο δότη».¹ Νομίζω πως αρέσει σ' Αυτόν, όταν εμείς βοηθάμε ο ένας τον άλλον με αγάπη και προθυμία, επειδή με αυτό τον τρόπο μας συμπεριφέρεται κι Αυτός. Όμως ποιος ο λόγος να δίνουμε κάτι ή να εξυπηρετούμε κάποιον και να το κάνουμε με χαρά; Δεν είναι κάπως δύσκολο από μόνο του, το να δίνουμε, ακόμα και να γεμίζουμε ένα ποτήρι με γάλα; Τι θα μπορούσε να σε κάνει να

Μερικοί πιστεύουν πως μόνο μια μεγάλη δύναμη μπορεί να ελέγξει το κακό. Όμως κατά την άποψη μου δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Έχω ανακαλύψει πως είναι τα απλά πράγματα, οι καθημερινές πράξεις των απλών ανθρώπων που βάζουν έναν φραγμό στο σκοτάδι. Οι απλές πράξεις καλοσύνης και αγάπης. — Γκάνταλφ από τη σειρά *Χόμπιτ: Ένα αναπάντεχο Ταξίδι* (Warner Bros., 2012)

Με το να έλθει στη γη σαν ανθρώπινη ύπαρξη και να ζήσει και να πεθάνει για εμάς, ο Ιησούς μας έδωσε τη δυνατότητα να δεχθούμε το σπουδαιότερο θησαυρό που υπάρχει:

το κάνεις πρόσχαρα;

Ο Ιησούς μας το εξήγησε αυτό, όταν είπε, «Σας διαβεβαιώνω, καθόσον το αυτό κάνατε σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνατε σε μένα».² Με το να εξυπηρετούμε τους άλλους, γινόμαστε κανάλια μετάδοσης της αγάπης, μιας αγάπης που ο Θεός δεν μπορεί να δώσει προσωπικά και είναι σαν να κάνουμε αυτές τις καλές πράξεις στον Ιησού τον Ίδιο. Αυτό δεν μου είναι πάντα εύκολο να το θυμάμαι στη διάρκεια της μέρας μου. Μερικές φορές ούτε που θέλω να το θυμάμαι.

Δεν μου αρέσει να με διακόπτουν όταν είμαι απασχολημένη. Υποθέτω πως το ίδιο και η κόρη μου, δεν της άρεσε να της πουν να σταματήσει να κάνει αυτό που έκανε, για να βάλει γάλα σε ένα ποτήρι για τη μικρή της αδελφή. Όμως το έκανε όπως και να 'χει, γιατί λοιπόν να μην το κάνει πρόσχαρα; Κατ' αυτό τον τρόπο, δεν ευλογείς μόνο τους άλλους, αλλά και τον εαυτό σου επίσης.

Την αιώνια ζωή. Αυτό τον θησαυρό Τον προσφέρει δωρεάν σε όσους Τον προσκαλούν στη ζωή τους. Μας λέει, «Κοιτάξτε, στέκομαι στην πόρτα [της καρδιά σου] και κτυπώ. Αν κάποιος ακούσει τη φωνή Μου και ανοίξει την πόρτα, Εγώ θα εισέλθω».⁴ Μπορείς να Τον υποδεχτείς αυτή τη στιγμή με το να κάνεις την ακόλουθη προσευχή:

Αγαπημένε μου Ιησού, Σε ευχαριστώ που έδωσες τη ζωή Σου για μένα. Σε παρακαλώ συγχώρεσε τα σφάλματα που διέπραξα, έλα στην καρδιά μου και δώσε μου το δώρο Σου για αιώνια ζωή. Δίδαξέ με περισσότερα για την αγάπη Σου και πλημμύρισέ με, με τη δική Σου χαρά και το Άγιο Πνεύμα. Αμήν.

Καθώς εσείς κι εγώ εξασκούμαστε στο να ανταποκρινόμαστε πρόσχαρα στις ανάγκες των άλλων, ίσως αρχίσουμε να παρατηρούμε μια αλλαγή μέσα μας. Ίσως να μη μας ενοχλεί πια και τόσο όταν θα πρέπει να σταματήσουμε αυτό που κάνουμε για να βοηθήσουμε κάποιον άλλον. Ίσως και να μας αρέσει αυτός ο πιο πρόσχαρος, πιο γενναιόδωρος τύπος του εαυτού μας. Πρέπει να ομολογήσω πως όταν δίνω πρόσχαρα, νοιώθω τόσο υπέροχα μέσα μου. Κατ' αυτό τον τρόπο, τα παιδιά μου ανταποκρίνονται καλύτερα, τόσο σε μένα όσο και μεταξύ τους και οι φίλοι μου χαίρονται να μας επισκέπτονται. Επίσης ευχαριστεί τον σύζυγό μου να βρίσκομαι δίπλα του, και όλα αυτά λόγω της πρόσχαρης διάθεσης.

Η ΜΑΡΑ ΧΟΑΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΑΡΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΟΝΤΚΑΣΤ ΣΤΟ JUST 1 THING³, ΕΝΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΙΣΤΟΤΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΕΝΑ ΨΩΜΙ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙ

ΧΩΡΑ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ, γύρω στο 850 πΧ.¹ Τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα και στενάχωρα για ένα έθνος που υπέφερε υπό την ηγεσία του χειρότερου βασιλιά που είχε ποτέ. Ο Αχαάβ είχε ασπασθεί τον ειδωλολατρικό θεό της συζύγου του Ιεζάβελ, τον Βάαλ, και υπό τη δική τους ηγεσία, οι προφήτες του αληθινού Θεού εκτελούνταν συστηματικά.

Ο Θεός έστειλε τον προφήτη Του, τον Ηλία, στον Βασιλιά Αχαάβ με ένα δυσοίωνα μήνυμα: «Ζει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, μπροστά στον οποίο στέκομαι, αυτά τα χρόνια δεν θα υπάρχει δρόσος και βροχή, παρά μονάχα με τον λόγο τού στόματός μου».

Αφού έδωσε αυτή την προειδοποίηση, ο Ηλίας διέφυγε στην έρημο. Ο Θεός τον καθοδήγησε σε ένα ερημικό φαράγγι, όπου υπήρχε ένα μικρό ρυάκι απ' το οποίο μπορούσε να πει και επίσης έδωσε εντολή στους

κόρακες να του φέρνουν κομμάτια από ψωμί και κρέας σε καθημερινή βάση.

Και όπως ακριβώς είχε προφητέψει ο Ηλίας, δεν έπεσε ούτε σταγόνα βροχής. Καθώς περνούσαν αργά-αργά οι μήνες του καύσωνα, ο καυτός ήλιος άρχισε να πέφτει βαρύς πάνω στην ξεραμένη γη του Ισραήλ. Τα σπαρτά μαράθηκαν, τα νερά στέρεψαν και άρχισε να επέρχεται λοιμός. Σιγά-σιγά, στέρεψε εντελώς και το ρυάκι Χεριθ, από όπου έπινε νερό ο Ηλίας. Όμως ο Θεός ήταν πιστός και την ημέρα ακριβώς που στέρεψε το ρυάκι, είπε στον Ηλία, «Πήγαινε στα Σαρεπτά και κάθισε εκεί· δες, έχω προστάξει εκεί μια χήρα γυναίκα να σε τρέφει».

Τα Σαρεπτά ήταν περίπου 180 χιλιόμετρα βόρεια από το ρυάκι Χεριθ και ο Ηλίας έπρεπε να κάνει αυτό το επικίνδυνο ταξίδι με τα πόδια. Μετά από μέρες ταξιδιού, μέσα από ερημίες, βραχώδεις λόφους και απότομα μονοπάτια πάνω στα βουνά, τελικά έφθασε στα Σαρεπτά, μια παραλιακή πόλη στη σημερινή χώρα του Λιβάνου. Εξουθενωμένος, ιδρωμένος

και γεμάτος σκόνη, διέκρινε μια γυναίκα που μάζευε ξύλα κοντά στην πύλη της πόλης. «Νερό!» της φώναξε. «Σε παρακαλώ φέρε μου λίγο νερό να πιώ!»

Νοιώθοντας οίκτο για αυτόν τον εξουθενωμένο ξένο, η γυναίκα πήγε να του φέρει λίγο νερό, όταν αυτός της ξαναφώναξε, «Και φέρε μου και κάτι για να φάω, σε παρακαλώ!»

Τυρνώντας προς το μέρος του, του είπε αυτή, «Ζει ο Κύριος ο Θεός σου, δεν έχω ψωμί, αλλά μόνον μια χεριά αλεύρι στο πιθάρι, και λίγο λάδι στη κανάτα· και δες, μαζεύω δύο ξυλαράκια, για να πάω και να το φτιάξω για τον εαυτό μου, και για τον γιο μου, και να το φάμε, και να πεθάνουμε».

Ο Ηλίας αντιλήφθηκε ότι αυτή ήταν η γυναίκα που είχε υποσχεθεί ο Θεός να τον φροντίσει και γεμάτος θάρρος της είπε, «Μη φοβάσαι. Πήγαινε και κάνε όπως είπες, όμως ετοίμασέ μου λίγο ψωμί πρώτα και φέρ' το μου και μετά ετοίμασε λίγο για σένα και τον γιο σου». Στη συνέχεια προφήτεψε, «Επειδή, έτσι λέει ο

1. Μια επανάληψη του Βασιλέων Α' 17

Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: 'Το πιθάρι με το αλεύρι δεν θα αδειάσει ούτε η κανάτα με το λάδι θα ελαττωθεί, μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος θα δώσει βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης'».

Πώς πρέπει να ξαφνιαστήκε αυτή η γυναίκα με αυτή την παράδοξη διακήρυξη! Ίσως να σκέφτηκε μέσα της, *Του είπα πόσο φτωχή είμαι και πως μαζεύω ξυλαράκια για να μαγειρέψω ένα λιγοστό γεύμα για το γιο μου και εμένα και μετά προσδοκώ να πεθάνω απ' την πείνα – και αυτός μου ζητά να ψήσω λίγο ψωμί γι' αυτόν πρώτα!*

Όμως, επειδή ο Ηλίας της μίλησε στο όνομα του Κυρίου, αυτή γνώριζε ότι ήταν άνθρωπος του Θεού και τον πίστεψε. Πήγε γρήγορα στο σπίτι της, πήρε το λίγο αλεύρι που είχε από τον πάτο του πιθαριού που το φύλαγε. Μετά, πήρε την κανάτα με το λιγοστό

λάδι και το άδειασε στο αλεύρι. Όταν το ψωμί ήταν έτοιμο, το έφερε στον Ηλία.

Φανταστείτε τη χήρα εκείνη να συγυρίζει την κουζίνα της μετά και καθώς πάει να βάλει την άδεια κανάτα στη θέση της, να παρατηρεί ότι ήταν πολύ βαρύτερη απ' ό,τι ήταν λίγα λεπτά πιο πριν. Δυσκολεύεται να πιστέψει στα μάτια της, όταν βλέπει ότι η κανάτα είναι γεμάτη λάδι!

Καθώς βάζει την κανάτα στη θέση της, πάει βιαστικά στο βαρέλι με το αλεύρι και αναφωνεί δυνατά όταν σηκώνει το καπάκι. Αντί να είναι άδειο, όπως ήταν λίγα λεπτά πιο πριν, τώρα είναι γεμάτο μέχρι επάνω με φρεσκοαλεσμένο αλεύρι. Είχε συμβεί ένα θαύμα! Η καρδιά της ξεχειλίζει από ευγνωμοσύνη στον Θεό για μια τέτοια θεσπέσια εκδήλωση της ευλογίας Του. Και όπως είχε προφητέψει

και ο Ηλίας, το κιούπι με το αλεύρι δεν άδειασε και η κανάτα με το λάδι δεν τελείωσε όσο διήρκεσε η ξηρασία και ο λοιμός. Είχε δώσει αυτό που μπορούσε και ο Θεός της το ξεπλήρωσε πέρα από κάθε της προσδοκία! Έτσι ενεργεί ο Θεός: Δεν θα σας αφήσει ποτέ να δώσετε περισσότερο απ' Αυτόν! Πάντα θα σας επιστρέψει πολύ περισσότερο απ' ό,τι δίνετε εσείς. Όσο περισσότερο δίνετε, τόσο περισσότερο θα σας ανταποδώσει Αυτός. Οι περισσότεροι άνθρωποι σκέπτονται: *Όταν έχω περισσότερα απ' όσα χρειάζομαι, όταν είμαι πλούσιος, τότε ίσως θα αρχίσω να δίνω και στους άλλους και θα βοηθώ τους πτωχούς και θα συνεισφέρω στο έργο του Θεού.* Ενώ ο Θεός μας λέει, «Αρχίστε να δίνετε απ' αυτό που έχετε τώρα, και εμπιστευτείτε Με να σας δώσω περισσότερο». ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ

ΕΚΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΑΝΑΓΚΗ

Ο ΤΕΝΤ ΚΑΙ Η ΝΤΟΡΟΘΥ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΝΕΑΡΟ ΖΕΥΓΑΡΙ ΠΟΥ ΑΓΟΡΑΣΕ ΤΟ ΓΟΥΟΛ ΝΤΡΑΓΚ, ΕΝΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ, σε μια μικρή πόλη στις Δυτικές Ηνωμένες Πολιτείες, το 1931. Εκείνες τις μέρες, το φαρμακείο ήταν το μέρος όπου μπορούσες να αγοράσεις σχεδόν οτιδήποτε, ποτά, τρόφιμα και πολλών ειδών άλλα προϊόντα, γι' αυτό υπήρχαν μεγάλες προοπτικές. Δυστυχώς όμως, η πόλη εκείνη, είχε μόνο 326 κατοίκους και όλοι τους ήταν φτωχοί. Οι δουλειές δεν πήγαιναν καλά και ίσα-ίσα τα κατάφερναν. Όμως πίστευαν ότι ήταν το κάλεσμα τους να βρισκονται εκεί: Να δημιουργούν φιλίες, να παρέχουν ιατρική φροντίδα και να γίνουν μέρος εκείνης της κοινότητας.

Πήραν την απόφαση να μείνουν εκεί για πέντε χρόνια και, αν το κατάστημά τους αυτό δεν τα πήγαινε καλά μέχρι τότε, θα έκαναν κάτι άλλο. Στο τέλος, ένα απόγευμα και αφότου είχαν περάσει τα πέντε χρόνια, η Ντόροθυ προσπαθούσε να βάλει την κόρη της για ύπνο, κάτι που ήταν αδύνατο με όλη την κίνηση και τη φασαρία στον δρόμο. Ήταν τότε που της ήρθε η εξής ιδέα: *Μα τι χρειάζονται όλοι αυτοί οι ταξιδιώτες περισσότερο απ' όλα; Μια και έχει τόση πολύ ζέστη, πρέπει να διψάνε πολύ, γιατί λοιπόν δεν βάζουμε μερικές πινακίδες να λένε, ότι προσφέρουμε δωρεάν κρύο νερό για να πιούνε;*

Τη σκέψη τους αυτή την έκαναν πράξη και προς έκπληξή τους, έφερε αποτέλεσμα! Ο κόσμος ερχόταν να πιεί κρύο νερό, όμως συγχρόνως αγόραζαν και άλλα είδη προϊόντων που χρειάζονταν από το κατάστημά τους. Ο Τεντ αναφέρει, «Από τότε και μετά, είχαμε πάντα πελάτες. Το επόμενο καλοκαίρι, προσλάβαμε οκτώ κοπέλες να μας βοηθάνε και λίγα χρόνια αργότερα, σε μια και μόνο ζεστή καλοκαιρινή μέρα, μπορεί να είχαμε ακόμα και 20.000 πελάτες».

Από το ταπεινό της ξεκίνημα, η επιχείρηση μετατράπηκε σε τουριστική ατραξιόν, με ένα ξενοδοχείο, ένα εκκλησάκι για τους περαστικούς, ένα μουσείο τέχνης, ζωντανές παραστάσεις και ένα δεινόσαυρο μήκους 25 μέτρων και πολλά άλλα. Τα τελευταία χρόνια, το μαγαζί αυτό με την επωνυμία Γουόλ Ντραγκ, είχε έσοδα 10 εκατομμυρίων δολαρίων και προσέλκυσε δύο εκατομμύρια επισκέπτες, και αυτό σε μια απομονωμένη μικρή πόλη της οποίας ο πληθυσμός ποτέ δεν ξεπέρασε τους 800 ανθρώπους.

Ο κυβερνήτης της πολιτείας σχολιάζοντας την επιτυχία του Τεντ, είχε να πει τα εξής: «Είναι ένας άνθρωπος που υπέθεσε ότι το δωρεάν κρύο νερό θα μετατρεπόταν σε μια εκπληκτική επιτυχία σε μια πόλη κτισμένη στη μέση του πουθενά».

Τώρα την επιχείρηση αυτή, την έχει αναλάβει ο γιος τους, και αν και στο πέρασμα των χρόνων, το κατάστημά τους έχει αντιμετωπίσει αρκετές προκλήσεις, δεν έπαψαν να αντιμετωπίζουν την κάθε μία με το ίδιο πνεύμα δημιουργικότητας και φιλοξενίας, πράγματα τα οποία τους απέφεραν επιτυχία απ' το ξεκίνημα.

Και ναι, συνεχίζουν να προσφέρουν κρύο νερό, επειδή οι άνθρωποι συνεχίζουν να διψάνε.

Ο ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ. ΕΧΕΙ ΠΕΡΑΣΕΙ 47 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΕ 10 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ. ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΖΟΥΝ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

ΟΙ ΔΕΚΑΡΕΣ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ ΣΤΟΝ ΝΑΟ, ΠΑΡΑΤΗΡΩΝΤΑΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΔΙΝΑΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΤΟΥΣ.

Κάποιο εύπορο άτομο πλησίασε το ταμείο του ναού, προσπαθώντας να τραβήξει όσο περισσότερη προσοχή μπορούσε, ενώ εναπόθετε ένα μεγάλο ποσό. Πίσω του ακολουθούσε μια χήρα γυναίκα. Όσο πιο γρήγορα μπορούσε, έριξε δύο δεκάρες, το νόμισμα με τη μικρότερη αξία που μπορούσε να δώσει. Οι μαθητές κάτι είπαν μεταξύ τους, για το πόσο μηδαμινό ήταν το ποσό που έδωσε η χήρα εκείνη, όμως προς έκπληξή τους, ο Ιησούς τους είπε ότι αυτή είχε δώσει περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, επειδή έδωσε όσα είχε.¹

Καθώς συνέκρινα τον εαυτό μου με τη χήρα εκείνη, δεν νομίζω πως ένοιωσε και τόση περηφάνια για αυτό που έδωσε. Γνώριζε τι μπορούσε ή δεν μπορούσε να αγοράσει κάποιος, με δύο δεκάρες, όμως δεν είπε μέσα της ότι «το τόσο λίγο της» δεν θα έκανε τη διαφορά. Η Βίβλος δεν μας αναφέρει τίποτα άλλο γι' αυτή τη χήρα, όμως υποθέτω πως αν ποτέ της είχε

περισσότερα χρήματα, θα ήταν ξανά γενναιόδωρη.

Αυτό συμβαίνει όταν κάποιος είναι γενναιόδωρος – πάντα διερωτάται, «Τι μπορώ να δώσω ή τι μπορώ να μοιράσω; Τι είναι αυτό που έχω και το χρειάζεται κάποιος άλλος δίπλα μου;»

Όταν παρατηρώ γύρω μου, βλέπω ότι υπάρχουν τόσες πολλές ανάγκες. Υπάρχουν τόσοι πολλοί καλοί άνθρωποι και οργανισμοί και σκοποί που χρειάζονται επείγουσα βοήθεια και χρήματα για να συνεχίσουν τις αποστολές τους. Όμως πώς να γνωρίζω εγώ, ποιος το αξίζει και είναι ειλικρινής και αποτελεσματικός και ποιος δεν είναι; Και για να είμαι ειλικρινής, μερικές φορές αυτό μου είναι αρκετό για να θέλω να αγνοήσω όλες τις εκκλήσεις τους και να μη δώσω σε κανέναν.

Αντί όμως να βρίσκω δικαιολογίες για τον εαυτό μου, κάτι που με έχει βοηθήσει, είναι το να έχουμε ένα σχέδιο, ώστε να βεβαιωνόμαστε ότι προσφέρουμε τακτικά. Και να πώς το κάνουμε αυτό:

- **Αυτοματοποίηση:** Κάθε μήνα, δίνουμε σε κάποιους σκοπούς χωρίς να χρειάζεται να το σκεφτόμαστε από πριν.

- **Δίνουμε απ' τον χρόνο μας:** Με το να βοηθάμε εθελοντικά σε κάποιο εγχείρημα, σχολείο ή εκκλησία, ή με το να προσκαλούμε σε γεύμα κάποια άτομα, να βγαίνουμε για καφέ με έναν φίλο, να βοηθάμε κάποιον να συμπληρώσει τα έντυπα της εφορίας ή τις ιατρικές τους συνταγές ή οτιδήποτε μας δίνει την ευκαιρία να προσεγγίσουμε τους άλλους.
- **Ευκαιρίες της στιγμής:** Αν έχετε συνηθίσει να δίνετε σε τακτικά διαστήματα, θα μπορείτε να εντοπίσετε τις ευκαιρίες, όταν αυτές παρουσιάζονται. Μερικές φορές είναι καλό να δώσετε ακόμα και όταν δεν σας είναι εύκολο, όπως έκανε και η χήρα εκείνη.

Είτε δίνετε απ' το περίσσειμά σας είτε απ' το υστέρημά σας, μπορείτε πάντα να δίνετε κάτι. Θα κάνει καλό τόσο σε σας, όσο και στους άλλους.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ, ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. Δείτε Λουκά 21:1-4

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Δέξου πρόθυμα νέες ευκαιρίες για να προσφέρεις. Προσπάθησε να βρεις κάτι να δώσεις κάθε μέρα — ένα χαμόγελο, ένα κομπλιμέντο, τον χρόνο σου, την προσοχή σου, ένα καλό γεύμα, κάτι που δεν χρειάζεσαι, ή έναν ευγενικό λόγο. Πάντα υπάρχει κάτι που μπορείς να μοιραστείς ή να δώσεις στους άλλους.

Ποτέ μη μένεις ικανοποιημένος με αυτό που έδωσες μέσα απ' την καρδιά σου χθες. Φαντάσου την κάθε μέρα σαν μια φρέσκια και νέα ευκαιρία να προσφέρεις όσο περισσότερο μπορείς.

Ακόμα και απλές πράξεις καλοσύνης και φροντίδας μπορούν να επιτύχουν πολλά με το να βοηθήσουν να φέρουν την αγάπη Μου και τις ευλογίες μου στις ζωές των άλλων. Προσπάθησε να προσφέρεις λίγη λιακάδα στις ζωές εκείνων που έρχεσαι σε επαφή σήμερα. Η αγάπη που προσφέρεις, δεν πάει χαμένη. Δεν περνάει απαρατήρητη. Η κάθε μικρή πράξη και ευγενική ενέργεια κάνουν μια διαφορά, γι' αυτό δώσε Μου την ευκαιρία να μοιραστώ διαμέσου σου την αγάπη Μου με εκείνους που τη χρειάζονται.

Δώσε από μέσα σου, την αγάπη Μου. Πρόσφερε την δωρεάν στους γύρω σου. Πρόσφερε την με ενθάρρυνση, με έπαινο, με ένα χέρι προσφοράς βοήθειας οπουδήποτε μπορείς. Γίνε η αγάπη Μου για τους άλλους. Πάρε το χέρι κάποιου σήμερα και πες τους πόσο πολύ τους εκτιμάς. Πες τους πόσο ξεχωριστοί είναι. Ο καθένας είναι ξεχωριστός για Μένα και εσύ μπορείς να τους βοηθήσεις να βιώσουν την αγάπη Μου.